

מדינת ישראל

ועדת ערר לענייני קורונה – השתתפות בהוצאות קבועות לעסקים

ערר 2767-22

ערר 2768-22

לפני כבוד חברי הוועדה:

סגן ראשת בית הדין, ד"ר ערן בר, עו"ד - יו"ר

חאג' יחיא ראאד, רו"ח - חבר

צ. מוססקו אדריכל ומתכנן ערים בע"מ מס' 511330540

המבקשת:

ע"י ב"כ עו"ד יוסי אלישע

נ ג ד

רשות המיסים

המשיבה:

באמצעות היחידה לטיפול במענק השתתפות בהוצאות קבועות

רחוב בן גוריון 38 רמת גן

מייל: corona.ararim@taxes.gov.il

החלטה

1. בפנינו בקשה למתן אורכות להגשת עררים.
2. המבקשת היא חברת אדריכלים הפועלת משנת 1972. ביום 24.10.22 המבקשת הגישה שני עררים על החלטות המשיבה בבקשות לקבלת מענקי הוצאות קבועות עבור חודשים ספטמבר-אוקטובר 2020 ומאי-יוני 2021 באמצעות המערכת המקוונת של בית הדין, ובהתאם להוראות חוק התכנית לסיוע כלכלי (נגיף הקורונה החדש) (הוראת שעה) תש"ף – 2020 (להלן: "החוק" ו/או "חוק התכנית לסיוע כלכלי").
3. ההחלטות בהשגות ניתנו בתאריך 6.2.22. בהתאם להוראות סעיף 20(ב) לחוק, על המבקשת היה להגיש את העררים בתוך 45 ימים, כלומר עד ליום 23.3.22. למרות זאת, המבקשת הגישה את הבקשות להארכת מועד בחלוף 260 ימים ממועד מתן ההחלטות בהשגות. המדובר בחריגה של למעלה משבעה חודשים מעבר למועד הקבוע בחוק להגשת ערר.

טענות הצדדים

מדינת ישראל

ועדת ערר לענייני קורונה – השתתפות בהוצאות קבועות לעסקים

4. לתיקי הערר צורפו בקשות למתן אורכה להגשת העררים. המבקשת ביקשה להאריך את המועד להגשת העררים בשלושים ימים ממועד מתן החלטת הוועדה בבקשות. המבקשת ביקשה להיעתר לבקשה על סמך הנימוקים הבאים:
- א. עומס העבודה הרב בו הייתה נתונה, נוסף על המחסור משמעותי בכוח אדם, בהון ומשאבים.
- ב. אילוצים שהביאו את העוררת לצמצם בעלויות והוצאות העסק, על חשבון התקשרויות מול יועצים ומייצגים.
- ג. נושאי הטיפול הלא שגרתיים, דוגמת הגשת עררים שהיו כרוכים בתשלומי הוצאות, הושהו על ידי המבקשת עד הרגעת רוחות משבר הקורונה.
- ד. לחצים מצד לקוחות העוררת לקבלת הזמנות באופן מיידי, הביאו את המבקשת להתמקד בעיסוקיה המקצועיים. הגשת כתבי ערר קיבלה עדיפות משנה ולמעשה "נזנחה" בשגרה.
5. המבקשת צירפה לבקשותיה אישורי מחלה של עובדיה, אישורי החלמה מנגיף הקורונה ותכתובות מייל עם לקוחות. המבקשת טענה כי היא נדרשה להמשיך לעבוד בתקופה זו נוכח העובדה שמרבית לקוחותיה "חיוניים", והמבקשת נדרשה לספק את העבודות במועד שנקבע מראש. המבקשת ציינה שעל אף שמדובר באיחור של 7 חודשים בהגשת העררים, נוכח ההשלכות ארוכות הטווח של משבר הקורונה והקושי לאתר מייצג בזמן, מדובר בתקופה שהינה סבירה. המבקשת הפנתה להחלטה של ועדת הערר, בה אושרה הארכת מועד לתקופה של 146 ימים.
6. המבקשת טענה כי העובדה שמדובר בחוק סוציאלי שתכליתו סיוע, מהווה הקלה בבחינת הטעמים המצדיקים הארכת מועד להגשת ערר. בבחינת הסיכויים הלכאוריים של העררים, טענה המבקשת כי סיכויי העררים להתקבל גבוהים. המבקשת טענה כי מתקיים קשר סיבתי בין הירידה בהכנסותיה להשפעה שנגרמה בעקבות משבר הקורונה.
7. המשיבה התנגדה למתן אורכות להגשת העררים. בתגובתה מיום 26.10.22, טענה המשיבה כי משחלף המועד להגשת עררים פקעה זכותה של המבקשת להגיש עררים. המשיבה הוסיפה שאין דין איחור במתן החלטה בהשגה כדין איחור בהגשת ערר. אי מתן החלטה בבקשה למענק אין פירושו קבלת ההשגה. המשיבה סבורה כי בסמכותה לקבל החלטות בהשגות גם לאחר המועד שנקבע בחוק, להבדיל מהזכות להגיש ערר, התחומה בזמן. המשיבה העירה שסד הזמנים "אינו מיטת סדום" אבל לא ניתן להקל במתן אורכה באיחור של פי 5 מהמועד הקבוע בחוק. המשיבה הפנתה להחלטת הוועדה בערר 22-2202 **טריפ כארט נ' רשות המסים** (פורסם בנבו, 07.08.2022)(להלן: "**עניין טריפ כארט**"), שם קבעה הוועדה שאין להיעתר כעניין בשגרה לבקשות להארכות מועד מקום שלא עולים טעמים מיוחדים.

מדינת ישראל ועדת ערר לענייני קורונה – השתתפות בהוצאות קבועות לעסקים

דיון והכרעה

8. בסעיף 20(ב) לחוק נקבע המועד בו העוסק רשאי להגיש ערר על החלטת המשיבה בהשגה:
"על החלטה בהשגה לפי סעיף קטן (א) ניתן לערור לפני ועדת ערר כאמור בסעיף 21, בתוך 45 ימים מיום שנמסרה לעורר ההחלטה בצירוף הודעה על זכות הערר ועל המועד להגשתו." (ההדגשות אינן במקור)
9. תקנה 6 לתקנות התכנית לסיוע כלכלי (נגיף הקורונה החדש) (הוראת שעה) (סדרי הדין והמינהל בוועדת הערר), התשפ"א-2020 דנה בסמכות וועדת הערר להאריך את המועד להגשת ערר:
"6 (א) עורר המבקש להאריך מועד להגשת ערר מעבר למועד הקבוע בסעיף 20(ב) לחוק, יגיש לוועדת הערר בהקדם בקשה בצירוף הצהרה שבה יאומתו העובדות שביסוד בקשתו, ויפרט בבקשה את טעמיו המיוחדים.
(ב) לא תינתן הארכת מועד כאמור בתקנת משנה (א) אלא לאחר שניתנה למשיב הזדמנות להגיב.
(ג) הארכת מועד להגשת ערר תינתן מטעמים מיוחדים שיירשמו." (ההדגשות אינן במקור)
10. קביעת מועד מתוחם בזמן להגשת ערר נועדה להבטיח איזון בין זכות הגישה לערכאות לבין אינטרסים אחרים כגון סופיות הדיון, הסתמכות, שמירה על האינטרס הציבורי בגביית המס, והצבת כללים שווים להתדיינות לכלל העוסקים או הנישומים (ע"מ 46275-04-22 אל הואשלה נ' מס הכנסה (פורסם בנבו, 15.06.2022)).
11. מהוראת התקנות עולה כי הארכת מועד תינתן רק "מטעמים מיוחדים שיירשמו". הדרישה בחוק לקיומו של טעם מיוחד נועדה ליצור איזון בין האינטרס של מבקש הארכה במיצוי זכותו להשיג על ההחלטה שניתנה בעניינו, לבין האינטרס של המשיבה בסופיות ההליך. אינטרס נוסף שיש להביא בחשבון בהקשר זה הוא אינטרס הציבור בבירור מהיר ויעיל של ההליכים הבאים בפני ועדות הערר (ראו ע"א 3857/96 שגיא נ' תעשיות רוגוזין בע"מ, פ"ד נב(2) 706 (1998) ובע"מ 2205/09 פלונית נ' היועץ המשפטי לממשלה (פורסם בנבו, 22.04.2009)(להלן: "עניין פלונית"). עוד נקבע בפסיקה כי טעם מיוחד מתקיים במצב שבו העיכוב בהגשת ערר נגרם כתוצאה מאירוע חיצוני ולא עקב התנהלותו של בעל הדין או מייצגו:
"הלכה היא כי "טעם מיוחד" אשר מצדיק את הארכת המועד הינו קיומן של נסיבות חיצוניות שאינן בשליטת בעל הדין, ואילו כאשר טעמי האיחור נעוצים בבעל הדין עצמו או בבא כוחו, אין צידוק להאריך את המועד שהוחמץ (בש"א 6402/96 הועדה המקומית לתכנון ולבניה ראשון לציון נ' מיכקשווילי, פ"ד נ(3) 209 (1996)). על כן, צדק בית המשפט קמא משדחה את הבקשה לביטול החלטה כבר מהטעם שהוגשה באיחור, ללא שהתבקשה הארכת מועד."

מדינת ישראל

ועדת ערר לענייני קורונה – השתתפות בהוצאות קבועות לעסקים

- (רע"א 10436/07 הראל ציון נ' בנק הפועלים בע"מ, פס' 10 (פורסם בנבו, 28.04.2008)
12. הכלל הוא כי אין די בטעות שבתום לב או בטעמים הנוצצים בבעלי הדין כדי להוות טעם מיוחד (בש"א 482/08 פיכמן נ' כונס הנכסים הרשמי, פס' 4 (פורסם בנבו, 28.01.2008); בש"א 6402/96 הועדה המקומית לתכנון ולבניה ראשון לציון נ' מיכקשווילי, פ"ד נ(3) 209 (1996); ו"ע (חיפה) 62832-02-20 אלבאש נ' מנהל מיסוי מקרקעין חיפה, פס' 27 (פורסם בנבו, 30.06.2020)). עוד נקבע בפסיקה כי טעמים מיוחדים ייבחנו לפי נסיבותיו של כל מקרה לגופו. במסגרת בחינה זו יש לשקול את משך האיחור; האם הבקשה להארכת מועד הוגשה בתוך המועד הקבוע להגשת ערר; מהות הטעם שהוצג להגשתו של ההליך באיחור; מהי מידת ההסתמכות של בעל הדין שכנגד על האיחור ומהם סיכוייו הלכאוריים של ההליך. לגבי סיכויי ההליך, נקבע שככל וסיכויי ההליך לגופו הם נמוכים, כך נחלשת ההצדקה להעניק ארכה להגשתו. עוד נקבע כי יש לבחון את משך האיחור והאם הבקשה להארכת מועד הוגשה בתוך המועד להגשתו (ראו בש"א 5636/06 נשר נ' גפן (פורסם בנבו, 23.08.2006)).
13. בית המשפט העליון קבע שגם במקרה של איחור בן יום אחד בהגשת ערעור, לא תינתן אורכה להגשתו, אלא אם הוכחו טעמים מיוחדים לכך:
- "מדובר באיחור של יום אחד לכל הפחות בהגשת ההליך וכפי שנפסק לא אחת גם איחור של יום אחד הוא איחור לכל דבר ועניין, וגם מי שאיחר בהגשת ההליך ביום אחד נדרש להוכיח קיומם של "טעמים מיוחדים" (ע"א 3641/21 אביבה אלזמי בע"מ נ' מיסוי מקרקעין חיפה, פס' 5, (פורסם בנבו, 06.07.2021), וע"א 769/79 מועלם נ' מטא, פ"ד לה (1) 375 (1980))."**
14. בפסיקה נקבע כי טעות שבדין יכולה, בנסיבות המתאימות, לעלות כדי "טעם מיוחד" המצדיק הארכת מועד (ע"א 6139-22 א.מ. שטרן תשתיות בע"מ נ' מנהל מיסוי מקרקעין מרכז (פורסם בנבו, 14.11.2022)). במקרים בהם הוכח כי אותה טעות שבדין שהובילה לאיחור בהגשת ההליך היא טעות שאדם סביר היה יכול להיקלע אליה, הנטייה תהיה להאריך את המועד להגשתו (בש"מ 6229/11 דון-יחיא נ' הוועדה המקומית לתכנון ולבניה חיפה, (פורסם בנבו, 10.1.2012)). עוד נקבע כי בקשה להארכת מועד על רקע טעות שבדין תיבחן, בין היתר, בשים לב למהות הטעות, טעמיה והגיונה, כמו גם מידת סבירותה והשלכותיה על זכויותיהם של בעלי הדין האחרים, ובשים לב למידת הסתמכות בעלי הדין האחרים על סופיות ההליך (בש"א 3933/20 הוועדה המקומית לתכנון ובניה יזרעאלים נ' עזבון המנוח הלפרין הרמן ז"ל (פורסם בנבו, 16.6.2020)).
15. בבש"א 7645/22 אל הואשלה נ' מס הכנסה באר שבע (פורסם בנבו, 27.11.2022), בית המשפט העליון דחה בקשה להארכת מועד להגשת ערעור מאחר ובבקשה לא נכלל כל פירוט בדבר המועד שבו הומצא פסק הדין למבקש, והמידע בדבר טיב הטעות שהובילה להגשת

מדינת ישראל

ועדת ערר לענייני קורונה – השתתפות בהוצאות קבועות לעסקים

- הבקשה באיחור ניכר. במקרה זה, בדומה למקרה שלפנינו, הבקשה לא נתמכה בתצהיר ואף הטענה בדבר סיכויי הטובים של ההליך נטענה בעלמא וללא כל פירוט.
16. בו"ע (חיפה) 62832-02-20 **אלבאש נ' מנהל מיסוי מקרקעין חיפה** (פורסם בנבו, 30.06.2020), בית המשפט קבע כי בבקשה להארכת מועד להגשת ערר על המבקש להציג "נימוק מיוחד" ובית המשפט נדרש להביא בחשבון מספר שיקולים, ובהם: הסיבה למחדל המבקש מהגשת ההליך במועד, משך האיחור, קיומו של הליך תלוי ועומד, סיכויי הצלחת ההליך, מועד הגשת הבקשה, חשיבותו הציבורית של ההליך והסתמכות בעלי הדין. במקרה זה בית המשפט **סילק על הסף ערר שהוגש באיחור של שבעה וחצי חודשים מהטעם שלא ניתן "נימוק מיוחד, כדרישת הדין, לצורך הארכת המועד להגשת הערר"**.
17. בע"מ (ת"א) 5354-06-12 **טריניטי מערכות מיחשוב בע"מ נ' מס ערך מוסף תל אביב** (פורסם בנבו, 30.01.2013), סולק על הסף ערעור שהוגש בחלוף כחודשיים לאחר המועד להגשת ערעור. במקרה זה קבע בית המשפט:
- "שעה שנקבעו מועדים להגשת הליכים, והמבקש לא עמד בהם, ואף לא נתן טעם ענייני לכך, לא כל שכן, לא טרח להגיש בקשה להארכת מועד, קצרה ידי להושיע. במיוחד נכון הדבר, שעה שעסקינן באחור של כחודשיים ימים".
18. בע"מ (ת"א) 7766-03-16 **אילן הניה נ' מנהל מע"מ תל אביב** (פורסם בנבו, 28.11.2016), בית המשפט הורה למחוק על הסף ערעור שהוגש באיחור של כשלושה וחצי חודשים. בפסק הדין נקבע כי כנגד הזכות החוקתית השמורה לבעל דין לקבל את יומו בבית המשפט, עומדת חובתו הבסיסית לקיים את סדרי הדין, שבלעדיהם לא ניתן לקיים הליך שיפוטי תקין.
19. מותבים של ועדות הערר שדנו בבקשות להארכות מועד קבעו כי ניתן להקל במידת מה בדרישת הטעמים המיוחדים, שכן מדובר בהליך ערעור לפי חוק סוציאלי, שתכליתו סיוע. מטרתם של חוקים אלו מלכתחילה הייתה להיטיב את מצבם של ציבור העוסקים באמצעות מתן הטבות או תגמולים (ראו פס' 17 בעניין **טריפ כארט** לעיל; ערר 2558-22 **ברנץ הנדסה וייזום בע"מ נ' רשות המסים** (החלטה מיום 27.10.2022); וערר 2781/22 **עו"ד אמנון סודאי נ' רשות המסים**, פס' 12-13 (החלטה מיום 06.11.2022)).
20. מאידך, בערר 2163-22 **טיולים כשרים בהודו בע"מ נ' רשות המסים** (החלטה מיום 10.07.2022), קבעה הוועדה כי אמנם וועדות הערר מגלות גישה ליברלית במתן ארכות להגשת עררים, אך אין להסיק מכך שיש להיעתר לבקשות ארכה במקרים בהם לא מתעוררים טעמים מיוחדים, זאת בפרט כאשר בקשת הארכה היא לפרק זמן משמעותי העולה על ימים אחדים. בערר 2691-22 **שפר גרופ** (2006) **בע"מ נ' רשות המסים** (פורסם בנבו, 01.12.2022), נדחתה בקשה להארכת מועד להגשת עררים. במקרה זה הבקשות למתן ארכה הוגשו למעלה ממאתיים ימים לאחר שחלף המועד הקבוע בחוק להגשת העררים. הטעם העיקרי הנזכר בבקשות הוא טעות המבקשת שלא הבחין בדברי הדוא"ל שהתקבלו אצלו.

מדינת ישראל

ועדת ערר לענייני קורונה – השתתפות בהוצאות קבועות לעסקים

מן הכלל אל הפרט

21. לאחר שבחנו את טענות המבקשת הגענו למסקנה כי דין הבקשות להידחות. לא מצאנו בנימוקי המבקשת טעמים מיוחדים המצדיקים מתן אורכה להגשת העררים. יש להוסיף לכך, את האיחור המשמעותי בהגשת הבקשות (כשבעה וחצי חודשים מעבר למועד הקבוע החוק), ואת סיכויי העררים הנמוכים כמפורט להלן.
22. מעיון בכתבי הטענות אין מחלוקת כי המבקשת קיבלה את ההחלטות בהשגות במועד. המבקשת טענה כי עקב עומס עבודה לא עלה בידה להתפנות להגשת העררים במועד הקבוע בחוק. נימוק נוסף הוא שלא היו בידה אמצעים כלכליים לשם הגשת העררים. טענות אלה דינן להידחות. הגשת עררים לוועדה אינה כרוכה בתשלום אגרה ואינה מחייבת ייצוג בפני וועדה. עררים רבים מוגשים באמצעות רו"ח, יועצי מס או על ידי ציבור העוסקים. מעבר לכך, באפשרות המבקשת להגיש בקשות להארכות מועד בתוך פרק הזמן שנקבע בחוק ובמקביל, לפעול להסדרת ייצוג. המדובר בבקשות טכניות שניתן היה להגישן תוך פרק זמן קצר.
23. כאמור, המבקשת במשך חודשים ארוכים לא נקטה כל פעולה להגשת בקשת הארכה להגשת עררים. התנהלות שכזו לא מצדיקה הארכת מועד אף אם הארכה המבוקשת הייתה קצרה יותר (ראו לדוגמא, רע"א 1778/07 עופר נ' דיין (פורסם בנבו, 27.02.2007)).
24. טענת המבקשת כי אין לדחות את הבקשה בגין טענות פרוצדוראליות בענייני מועדים דינה להידחות. נקבע כי קביעת מועדים, במיוחד בענייני מיסים, הינה קביעה מהותית שיש לתת לה משקל של ממש. "סופיות דיון בתחום המס יוצרת יציבות שהיא מסד הכרחי בניהול משק כלכלי במישור המשק הפרטי, כמו גם במשק הציבורי. (ראו ע"מ (תל אביב-יפו) 1089-09 מיכאל דהן נ' מס רכוש תל-אביב-יפו (פורסם בנבו, 16.12.2010)(להלן: "עניין דהן").
25. יודגש כי טענת המבקשת שבתקופת משבר הקורונה היא הייתה נתונה תחת "עומס עבודה רב מאוד" אינה מתיישבת עם טענתה בדבר צמצום משאבים להתקשרות עם יועצים ומייצגים לשם הגשת העררים. טענה זו גם אינה מתיישבת עם טענתה כי חלה ירידה בהכנסותיה בתקופת הזכאות בעקבות משבר הקורונה, טענה אליה נתייחס בהרחבה בהמשך.
26. נימוק נוסף שהועלה על ידי המבקשת הוא היעדרות עובדיה עקב מחלה ותקופות בידוד. המבקשת לא נתנה הסבר המניח את הדעת מדוע לא הוגשו בקשות להארכת מועד על ידי רו"ח המייצג או כל עובד אחר בחברה במשך חודשים ארוכים. המבקשת צירפה לתיק הערר אישורי מחלה של עובדיה ואישורי החלמה מנגיף הקורונה, זאת על מנת לתמוך את טענתה בדבר הלחץ שנוצר באספקת שירותים עבור לקוחותיה. עיון במסמכים שצורפו לבקשות מגלה את חוסר ההיגיון בטיעוניה. כאמור, המבקשת טענה שעקב מחלות ובידודים נוצר עומס עבודה שכתוצאה ממנו עובדיה לא יכלו להתפנות להגשת העררים. המבקשת צירפה אישור מחלה של העובד א.ש מתאריך 8.2.22. מעיון באישור המחלה עולה כי העובד שהה

מדינת ישראל

ועדת ערר לענייני קורונה – השתתפות בהוצאות קבועות לעסקים

בחופשת מחלה במשך 3 ימים בין התאריכים 1-3.2.22. יובהר כי החלטת המשיבה בהשגות התקבלה בתאריך 6.2.22, לאחר שהעובד המדובר כבר החלים ממחלתו. אין קשר כלל בין מחלתו של א.ש. ובין עיכוב אפשרי כלשהו באפשרות להגשת עררים, זאת משום שההחלטות בהשגות טרם הומצאו למבקשת בשלב זה.

27. גם מאישורי המחלה שהוגשו בעניינם של א.ו.נ. עולה כי שני העובדים שהו במחלה ימים בודדים וזאת לכל המאוחר עד לתאריך 17.2.22. יובהר כי מעיון בכל אישורי המחלה שצורפו לעררים, עולה כי אחרון עובדי המבקשת החלים בחודש מרץ 2022. תיקי הערר הוגשו בסוף חודש אוקטובר 2020. המבקשת לא נתנה כל הסבר המניח את הדעת מדוע בתקופה של למעלה משבעה חודשים, לאחר שכל עובדיה החלימו וחזרו לקו הבריאות, לא עלה בידה להגיש את העררים במועד.

סיכויי הערר

28. כאמור, בסמכות ועדת הערר להאריך את המועד להגשת הערר מטעמים מיוחדים, כאשר אחד השיקולים להארכת המועד הוא סיכויי הערר להתקבל. המבקשת טענה כי סיכויי הערר גבוהים, זאת נוכח קביעת המשיבה בדבר "תנודתיות" והיעדר קשר סיבתי". המבקשת הפנתה לקביעות כלליות של בית המשפט המחוזי בחיפה בנושא תנודתיות בהכנסות וקביעת זכאות על סמך ממוצע שנתי. ראוי לציין כי המבקשת לא צירפה נימוקים לגוף העררים ולא הצביעה על נימוקים קונקרטיים, מדוע החלטה המשיבה אינה סבירה. יתרה מכך, המבקשת לא הפנתה לראיות המצביעות על קיום קשר סיבתי בין הירידה בהכנסות המבקשת להשפעה הכלכלית שנגרמה בעקבות התפשטות נגיף הקורונה.

29. מעיון בהחלטות בהשגות, עולה כי הכנסות המבקשת תנודתיות. במקרים מסוימים, תנודתיות יכולה להוות אינדיקציה לאי קיום דרישת הקשר הסיבתי. ועדות הערר קבעו שכאשר קיימת תנודתיות בהכנסות, ייתכן וההשוואה בין תקופה זו חודשית אחת לאחרת אינה מעידה באופן מהימן על השינויים במצבו של העוסק. מכאן שייתכן מאוד שירידת המחזוריים המצטיירת מהשוואה כזו היא אקראית ואינה נובעת ממגפת הקורונה (ראו לדוגמא, ערר 2046-21 **עבד אלעאל הנדסה בע"מ נ' רשות המסים** (פורסם בנבו, 06.07.2022); ערר 1277-21 **נורט' סטאר טכנולוגיות בע"מ נ' רשות המסים** (פורסם בנבו, 14.10.2021)). במקרים מעין אלו ניתן לקבוע את מחזור תקופת הבסיס על פי חישוב של ממוצע של שנת 2019 (ראו למשל ערר 1026-21 **נתי זיו – סטודיו זיו בע"מ נ' רשות המסים** (פורסם בנבו, 05.05.2021)).

30. נראה שאין חולק כי מחזורי המבקשת תנודתיים ולראייה, המבקשת הגישה בקשות למענקים רק לגבי שתי תקופות זכאות מתוך שמונה תקופות הזכאות שנקבעו בהחלטת ממשלה מספר 5015 ובחוק. מההחלטות בהשגות עולה כי הכנסות המבקשת עלו בשנים 2020-2021. ככל שהכנסות המבקשת ירדו בתקופת הזכאות, מצופה היה שתחול ירידה בהכנסות המבקשת ברמה השנתית. אמנם, לא מדובר בחזקה בלתי ניתנת לסתירה, אבל

מדינת ישראל

ועדת ערר לענייני קורונה – השתתפות בהוצאות קבועות לעסקים

היה מצופה מהמבקשת לנמק את עליית המחזורים בשנת הזכאות. למרות החלטות המשיבה המנומקות, המבקשת נמנעה להציג ראיות או טיעונים בדבר קיומו של קשר סיבתי.

31. זה המקום להעיר כי טענות המבקשת לפיהן לא עלה בידה להגיש עררים במועד מאחר והייתה "נתונה בעומס עבודה רב", "לחצים בלתי רגילים ולדרישות מצד לקוחות להגשת תוצרים מקצועיים באופן מיידי", ו"הרצון להמשיך בפעילות על מנת "למזער, ככל האפשר, את הפגיעה במוניטין ואת אספקת שירותיה ותוצריה", אינן מתיישבות עם הטענה שפעילותה והכנסותיה נפגעו באופן משמעותי בעקבות משבר הקורונה. בסעיף 5.4 לבקשה, נטען כי עיקר המכריע של לקוחות המבקשת "המשיכו בפעילות שוטפת". המבקשת הדגישה כי לקוחות אלה הוגדרו כ"חיוניים" ולכן המבקשת נדרשה לספק את השירותים והתוצרים להם התחייבה במועדים שהוגדו מראש. התנודתיות בהכנסות המבקשת (כפי שעולה מההחלטות בהשגות), העלייה במחזורי המבקשת בשנים 2020-2021 וטענותיה כי נדרשה להעניק שירותים בתקופת הקורונה מצביעים על כך שסיכויי העררים להתקבל נמוכים ביותר.

32. למעלה מן הצורך, יש מקום לדחות את הבקשות מהטעם שהמבקשת נמנעה מלצרף הצהרה שבה יאומתו העובדות שביסוד בקשתה, כפי שנקבע בתקנה 6. נציין למען הסר ספק כי הנימוקים שפורטו בבקשות אינם בגדר טעמים מיוחדים.

33. בחינת השיקולים שנקבעו בפסיקה, מובילים אף הם למסקנה כי דין הבקשות להידחות:

- א. **משך האיחור**: מדובר באיחור ממושך ביותר, איחור של למעלה משבעה חודשים.
- ב. **הבקשה להארכת מועד לא הוגשה במסגרת המועד הקבוע להגשת ערר**. המבקשת לא הגישה את הבקשה במועד ואף לא במסגרת סעד הזמנים שנקבע בחוק.
- ג. **התעלמות משאלת לכאוריות ההליך**: המבקשת נמנעה להציג טיעונים ואסמכתאות לגוף העררים ואף לא צירפה הצהרה לתמיכה בטענותיה. סיכויי הערר להתקבל נמוכים.
- ד. **מהות הטעם שהוצג להגשת ההליך באיחור**: עומס עבודה קשיים כלכליים הוא טעם שנובע מהתנהלות המבקשת ולא מגורמים חיצוניים.

34. ראוי לציין כי קבלת בקשות מעין אלו, עלולה ליצור חוסר שוויון בין העוררת ובין עוסקים אחרים שלא הגישו עררים משום שלא עמדו בסעד הזמנים שנקבע בחוק. בהקשר זה ראוי להפנות לפסיקה שדנה בתשלום פיצויים בגין נזקי מלחמה ונזקים עקיפים:

"דווקא הענות לבקשת הדחייה של המערער בנסיבות העניין שבפני, תביא לאותו אי שוויון לגביו טען המערער. קבלת התביעה תיצור אפליה בינו לבין ניזוקים אחרים אשר לא הגישו את תביעתם בזמן." (פס' 4, בעניין דהן לעיל)

סוף דבר

מדינת ישראל
ועדת ערר לענייני קורונה – השתתפות בהוצאות קבועות לעסקים

35. לאור האמור לעיל, אנו מורים על דחיית הבקשות למתן אורכה להגשת עררים, מאחר והמבקשת לא הצביעה על נימוק העולה כדי טעם מיוחד להארכת המועד המבוקשת על ידה.

36. לאור התוצאה אלינו הגענו ומאחר לא התקיים דיון, ולפנים משורת הדין, החלטנו לדחות את הבקשות ללא צו להוצאות.

זכות ערעור בפני בית המשפט המחוזי, בשבתו כבית משפט לעניינים מנהליים, בתוך 60 יום.
ניתנה היום, כ"ב טבת תשפ"ג, 15/01/2023, בהעדר הצדדים.

חגית יחיא ראד, רו"ח
חבר הוועדה

ד"ר ערן בר, עו"ד
יו"ר הוועדה